

Nr 5.

Af grefve **Wachtmeister, Henning**, m. fl. *angående tjänstårsberäkning för länsjägmästare.*

Enligt 2 § af Kungl. Maj:ts nådiga förordning angående skogsvårdsstyrelser den 24 juli 1903 skall hos skogsvårdsstyrelse såsom biträde vara anställd en forstligt bildad person, hvilken helst bör hafva fullgjort hvad som erfordras för vinnande af anställning såsom tjänsteman i skogsstaten.

Dessa tjänstemän, som kallas länsjägmästare, hafva att befordra till verkställighet skogsvårdsstyrelses beslut, äfvensom att själfva hålla uppsikt öfver efterlefnaden af Lag angående vård af enskildes skogar, enligt 1 § i samma lag. Vidare åligger dem att biträda enskilde skogsägare med råd och upplysningar angående skogens rätta skötsel samt att genom föredrags hållande väcka allmänhetens intresse för en förbättrad skogsskötsel. I öfrigt hafva de en tjänstgöring, som väsentligt öfverensstämmer med skogsstatens tjänstemän i allmänhet. Närmast torde deras tjänstgöring, ehuru betydligt mera kräfvande och omfattande flera detaljer af skogsvården, öfverensstämma med skogsingenjörernas, och vid förutnämnda lags ikraftträdande blefvo äfven dessa senare befattningar å de orter, där lagen äger tillämpning, indragna såsom öfverflödiga. Med de alltmer ökade krafven på intensivare vård af landets enskilda skogar, hafva stora anspråk ställts på skogsvårdsstyrelserna och deras tjänstemän, länsjägmästarna, hvilkas arbets- och initiativförmåga samt yrkesskicklighet i hög grad befordra nyttan af skogsvårdsstyrelsernas verksamhet.

På grund häraf måste det vara angeläget att till dessa befattningar erhålla särskildt lämpliga personer. Det finnes dock åtskilliga omständigheter, som göra dessa befattningar mindre eftersökta än närmast motsvarande i skogsstaten, och de viktigaste torde vara dels den ringa trygghet för framtiden, en dylik befattning erbjuder — befattningarna tillsättas ju

på en tid af högst tre år — dels i sammanhang härmed, att utvägen till återinträde i statstjänst med utsikt till snar befordran så godt som stänges, enär af vederbörande myndighet vid förslags upprättande till besättande af revirtjänster inom skogsstaten, tjänstgöring såsom länsjägmästare icke räknats som någon merit.

Man skulle ju som skäl för sistnämnda omständighet kunna anföra, att länsjägmästarebefattningar ej tillsättas af statsmyndighet, utan af skogsvårdsstyrelse, men då sådan styrelse är tillsatt, ordföranden af Kungl. Maj:t och ledamöterna en af landstinget och en af hushållningssällskapets förvaltningsutskott, samt på enahanda sätt tillsatta revisorer granska arbetet, torde man utan tvifvel kunna säga, att betryggande säkerhet finnes såväl för rättvisa vid dylika tjänsters tillsättande som för ett rätt utfövande af desamma.

I flera fall få redan nu tjänstemän, som ej tillsättas af Kungl. Maj:t eller statsmyndighet, rättighet att räkna sig till godo tjänsteår. Således få stadsläkare, extra provinsiällkare (i distrikt utan statsbidrag) och i vissa fall sanatorieläkare äfvensom distriktsveterinärer, hvilka alla tillsättas af enskilda styrelser, såsom merit räkna fulla tjänsteår vid sökande af annan tjänst.

I öfverensstämmelse härmed borde, anse vi, extra jägmästare få räkna tjänstgöring såsom länsjägmästare som tjänstemerit och hemställa vördsamt,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville föreskrifva, att och i hvad mån vid skogsvårdsstyrelserna anställda länsjägmästare, som fullgjort, hvad som erfordras för vinnande af anställning såsom tjänsteman i skogsstaten, må vid tillsättande af sådan befattning få räkna sig till godo väl vitsordad tjänstgöring vid skogsvårdsstyrelse.

Stockholm den 24 januari 1910.

<i>Henning Wachtmeister.</i>	<i>C. J. Beck-Friis.</i>	<i>Fr. Ridderbjelke.</i>
<i>Theodor Odelberg.</i>	<i>C. G. Hult.</i>	<i>P. O. Liedberg.</i>
<i>P. M. Carlberg.</i>	<i>Herman Behm.</i>	<i>Alexander Hamilton.</i>
<i>John Karlsson.</i>	<i>Gustaf Ros.</i>	<i>Olof Jonsson.</i>
<i>Hugo Fahlén.</i>	<i>G. H. af Petersens.</i>	<i>Gunnar Ekelund.</i>